

FESTIVALSKA

NOVINE

55. PULA

FESTIVAL IGRANOG FILMA
19. - 26. 7. 2008.
FILM POD KOŽOM

BROJ 9
NEDJELJA, 27. SRPNJA 2008.

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Producentica
Tanja Miličić

Tajnica uprave
Sanela Omanović

Voditelj popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barać,
Zvonimir Rumboldt, Marko Rojnić

Produkcija zabavnog programa
Ela Poljarević

Odnosi s gostima
Suzana Požgaj

Voditeljica financija
Tamara Brščić

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina
Boško Picula

Redakcija:
Dubravka Lampalov, Ana Miljanić, Nicole Vojak,
Ivica Gunjača

Službeni fotografi Festivala
Hassan Abdelghani, Slaven Radolović, Dejan Štifanić,
Igor Levak

Grafička urednica
Irena Musić

Pomoćnica grafičke urednice
Ivana Antić

Prijelom
Dora Badurina

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Gabrijel Erman, Tomislav Erman

Voditelj marketinga
Duško Simičić

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditelj Press centra
Ivica Gunjača

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama
dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjinina 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

**U Kinu Valli u subotu najavljeni novi hrvatski filmovi
u sklopu programa PRVI POGLED**

piše Ana Miljanić

Ovogodišnji festivalski program Prvi pogled predstavio je sedam filmova u pripremi koji će se predstaviti na 56. ili na nekom od budućih Festivala igranog filma u Puli. Voditelj programa Goran Ivanišević razgovorao je s redateljima, producentima i ostalim filmašima koji su predstavljali svoje nove projekte.

Redatelji Zvonimir Jurić i Goran Dević predstavili su film Crnci. U glavnim ulogama su Ivo Gregurević i Franjo Dijak. Ovo je zapravo drugi pogled na Crnce, a i druga je ruka montaže skoro pri kraju te će se film najvjerojatnije prikazati na slijedećem Festivalu.

„Neka ostane među nama“ u režiji Rajka Grlića suvremena je priča o petero ljudi i njihovim intimnim životima u Zagrebu. U glumačkoj su ekipi Daria Lorenci, Nataša Dorčić i Bojan Navojec. Sredstva za film su, osim hrvatskog Ministarstva kulture, dali i slovensko te srbijansko.

Redatelj Ognjen Sviličić i producent Damir Terešak predstavili su film radnog naslova Raj na zemlji. Radnja se odvija ljeti i prikazuje dvoje turista, Amerikanca i Njemicu koji odlaze na izlet u planinu, tamo doživljavaju nesreću i polako postaju par do kraja filma. Trenutačno se završava zadnja verzija scenarija te će film biti spreman najvjerojatnije za 57. Pulu 2010.

Treći put na Prvom pogledu Bruno Gamulin predstavio je Lumpijevu kuću, film koji je naišao na mnoge probleme, što zbog proračuna, što zbog nemogućnosti snimanja te se redatelj nada intenziviranju rada na filmu.

Film radnog naziva Poštar predstavili su glumci Dolores Lambaša i Frano Lasić. Redatelj je Nikša Sviličić. Topao, ljubavni film, s elementima trilera snima se u cijelosti na Komizi gdje djeluje i amaterski teatar čiji će članovi sudjelovati u filmu kao sporedni glumci. Poštar je antijunak, koji se igra Boga, zapravo moderni Big Brother koji misli da zna zna. Radnja filma Čovjek ispod stola zbiva se u

sadašnjosti, a priča je o životima prodavača, kupaca i prostitutki na jednoj tržnici. To je socijalno angažirana melodrama, tragikomedija, priča specifične humanosti. Redatelj je Neven Hitrec, a scenarist Hrvoje Hitreca.

Prvi pogled je zaključen predstavljanjem filma Metastaze redatelja Branka Schmidta koji je snima prema istoimenoj knjizi. Ognjen Sviličić radi na zadnjoj verziji scenarija filma koji prikazuje četiri mlada prijatelja narkomana. Glavni se lik Filip u izvedbi Franje Dijaka nakon rehabilitacije vraća u svoju četvrt opet se uvlačeći u isto društvo i svijet droge.

Konferencija za novinare Direkcije Festivala i Ocjenjivačkih sudova u subotu u Festivalском klubu

Čestitke nagrađenima i sudionicima Festivala

Završna konferencija za novinare ovogodišnjeg festivala održana je u Festivalском klubu u Circolu u subotu točno u podne. Konferenciju je otvorio glasnogovornik Festivala Hrvoje Pukšec. Ravnateljica Festivala Zdenka Višković-Vukić pozdravila je nazočne zahvalivši se svima koji su sudjelovali u realizaciji 55. jubilarnog festivala igranog filma u Puli. „Htjela bih vam svima zahvaliti što ste omogućili da ovaj Festival živi i što nam dajete barem privid da je besmrtn. Hvala što ste stvorili ovu čaroliju pokretne slike“, naglasila je ravnateljica. Umjetnički ravnatelj Zlatko Vidačković izrazio je svoju zahvalnost pulskoj publici. „Drago mi je što ste se odazvali u tako velikom broju. Vidi se koliko je filmski festival Puljanima pod kožom, a usudio bih se reći i u genima. Hvala Gradu Puli koji je izdvojio toliko sredstava za realizaciju i osnivanje kina Valli“, dodao je Vidačković. Nakon uvodnih riječi članovi domaćeg i stranog Ocjenjivačkog suda priopćili su svoje odluke o ovogodišnjim dobitnicima Zlatnih arena.

NAGRADE 55. FESTIVALA IGRANOG FILMA U PULI

Ocjenjivački sud Nacionalnog natjecateljskog programa u sastavu:

Jagoda Kaloper, glumica, predsjednica Ocjenjivačkog suda
akademik Nedjeljko Fabrio, književnik, član
doc. dr. Nikica Gilić, filmolog, član
Nikša Kušelj, glumac, član
Martin Tomić, montažer, član

dodijelio je, uz obrazloženja, sljedeće nagrade:

Velika Zlatna Arena za najbolji film Jozi Patljaku, producentu filma NIČIJI SIN redatelja Arseno Antona Ostojića.

Zlatna Arena Arsenu Antonu Ostojiću za režiju filma NIČIJI SIN:

“Na izuzetno snažan način režija spaja psihološka stanja likova s ritmom filma, kamerom, glazbom i drugim komponentama, ujednačeno obrađujući potresnu filmsku priču. Impresivno filmsko djelo cjelovite strukture koje otvara nova područja kreativnosti u hrvatskoj kinematografiji, posebice u problematiziranju domovinskog rata i njegovih posljedica.”

Zlatna Arena Goranu Rušinoviću i Miljenku Jergoviću za scenarij filma BUICK RIVIERA redatelja Gorana Rušinovića:

“Vođena smirenom rukom scenarista dva slučajno susretnuta lika naznačuju ne samo tragiku već događenog u posljednjem ratu nego i kontroverze sljedećih generacija.”

Zlatna Arena Jadranki Đokić za najbolju glavnu žensku ulogu u filmu IZA STAKLA redatelja Zrinka Ogreste:

“Koristeći pun glumački potencijal i snažan unutrašnji naboj ostvaruje vrlo složen i uvjerljiv lik urbane žene izložene kontradikcijama suvremenog društva.”

Zlatna Arena Alenu Liveriću za najbolju glavnu mušku ulogu u filmu NIČIJI SIN redatelja Arseno Antona Ostojića:

“Glumačka studija širokog raspona ostvarena u trenucima prije definitivnog sloma glavnog junaka, najkompleksniji je izraz kontroverznih struja ljudske svijesti u ratnim i poratnim okolnostima. Riječ je o snažnom i autentičnom glumačkom ostvarenju trajne vrijednosti.”

Zlatna Arena Nadi Gačešić-Livaković za najbolju sporednu žensku ulogu u filmu KINO LIKA, redatelja Dalibora Matanića:

“Na uvjerljiv način, ekspresivan u jeziku i gesti glumi lik tetke koja oblikuje mišljenje ruralne sredine.”

Zlatna Arena Leonu Lučevu za najbolju sporednu mušku ulogu u filmu NIJE KRAJ redatelja Vinka Brešana:

“Kompleksno glumačko ostvarenje koje na dojmljiv način ostvaruje individualnost samog lika koji evoluiru u destruktora društvene stvarnosti.”

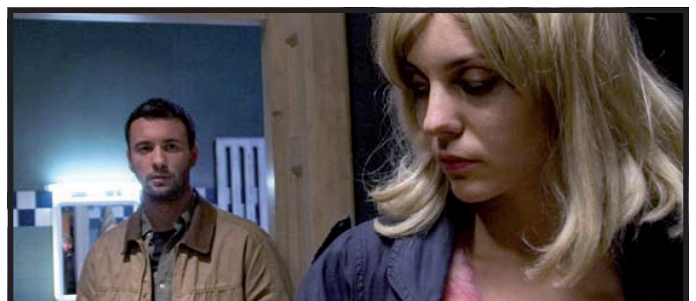
Zlatna Arena Davorinu Geclu za kameru u filmu IZA STAKLA redatelja Zrinka Ogreste:

“Pomno komponirana vizualnost u funkciji je svih razina oblikovanja djela, a daje i individualan snimateljev pečat filmu.”

Broj Zlatnih arena za nagrađene hrvatske filmove:

2 – IZA STAKLA
2 – KINO LIKA
1 – BUICK RIVIERA

6 – NIČIJI SIN
4 – NIJE KRAJ

Zlatna Arena Sandri Botici Brešan za montažu filma NIJE KRAJ redatelja Vinka Brešana:

„Suptilnim i originalnim montažnim rješenjima u filmu pridonosi njegovoj zanimljivosti i cjelovitosti priče.“

Zlatna Arena Željki Franulović za kostimografiju filma NIJE KRAJ redatelja Vinka Brešana.

Zlatna Arena Mariju Ivezicu za scenografiju u filmu NIJE KRAJ redatelja Vinka Brešana.

Zlatna Arena Mati Matišiću za glazbu filma NIČIJI SIN redatelja Arseno Antona Ostojića.

Posebna Zlatna Arena Dragi Poldrugaču i Marku Poldrugaču za specijalne efekte u filmu NIČIJI SIN redatelja Arseno Antona Ostojića.

Posebna Zlatna Arena Damiru Ključariću i Blažu Andračiću za ton u filmu NIČIJI SIN redatelja Arseno Antona Ostojića.

Posebna Zlatna Arena Mojci Gorogranc za masku u filmu KINO LIKA, redatelja Dalibora Matanića.

Vjesnikova nagrada Breza za najboljeg debitanta Areti Ćurković dodjeljuje se za glavnu ulogu u filmu KINO LIKA, redatelja Dalibora Matanića:

„Za umjetničku hrabrost koja je bila potrebna pri tumačenju dotičnog lika i ljudsku hrabrost pri izlaganju vlastita tijela opasnostima glumačkog zadatka.“

Ocjenjivački sud Međunarodnog natjecateljskog programa u sastavu:

Edna Fainaru, novinarka filmskog časopisa Screen International, predsjednica Ocjenjivačkog suda

Joël Chapron, predsektor filmova iz Srednje i Istočne Europe u Cannesu

Paz Lázaro, programska menadžerica programa Panorama Berlinalea

Fernanda Silva, ravnateljica Festivala Festroia u portugalskom Setúbalu

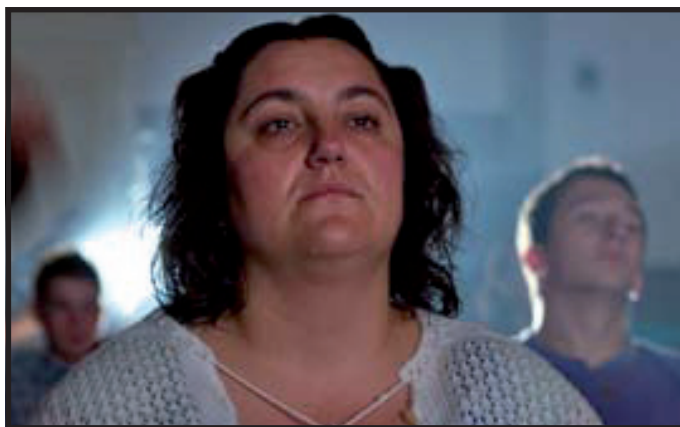
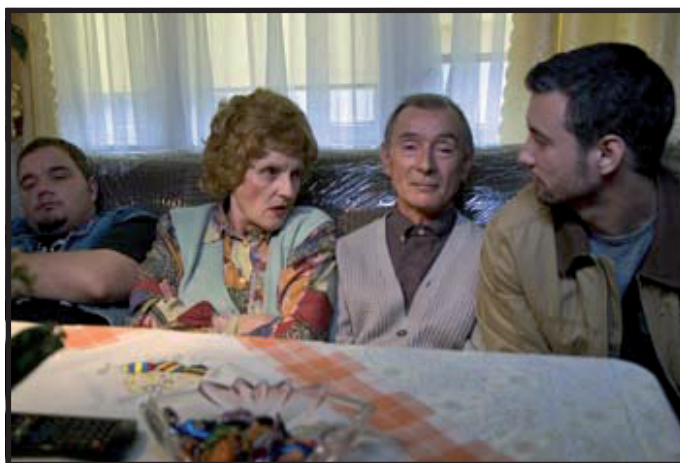
Phillip Bergson, britanski filmski kritičar

dodijelio je, uz obrazloženja, sljedeće nagrade:

Zlatna Arena za najbolji film dodjeljuje se filmu DVOSTRUKA LJUBAV redatelja Claudea Chabrola.

„Dvostruka ljubav jednoglasno je proglašena najboljim filmom zbog zapanjujućeg portreta strastvenih odnosa između mlade djevojke i dvojice muškaraca različitih dobi i društvenog položaja, ujedinjujući sve filmske elemente: zanatski vješto oblikovani scenarij, izuzetne izvedbe, odličnu glazbu i majstorsku režiju s rafiniranim smislom za humor u tvorbi sjajnog filma.“

Zlatna Arena za najboljeg redatelja dodjeljuje se redatelju Mikeu Leighu za film HAPPY-GO-LUCKY.

«Nagrada za najboljeg redatelja dodjeljuje se Mikeu Leighu za prodoran pogled u urbani život današnjeg Londona koji odražava i stanje u bilo kojem velikom gradu u kojem su ljudi otuđeni, ogorčeni i ksenofobični. U briljantnom obratu Leighu uspijeva ubrizgati dobri duh optimizma i velikodušnosti te stoga i nade za sve ljude.»

Zlatna Arena za najbolju glavnu ulogu dodjeljuje se glumici Liu Weiwei u filmu VJERUJ U LJUBAV u režiji Wanga Xiaoshuaija.

«Liu Weiwei blista u odličnom četveročlanom glumačkom ansamblu te komorne drame, uspješno iskazuje najbolnji sukob između majčinstva i želja žene na vrlo suzdržan a ipak moćan način.»

Zlatne Arene članovi će Ocjenjivačkog suda naknado osobno uručiti nagrađenim autorima

Ocjenjivački sud mladih filmofila u sastavu:

Rafaela Petrović, članica
Irena Škorić, članica
Goran Ribarić, član

dodijelio je sljedeće nagrade:

Nagrada za najbolji film Međunarodnog natjecateljskog programa filmu NEPOZNATA talijanskog redatelja Giuseppea Tornatorea.

Nagrada za najbolji film Nacionalnog natjecateljskog programa filmu IZA STAKLA redatelja Zrinka Ogreste.

ZLATNA VRATA PULE Nagrada publike u Areni

Svojim glasovanjem publika u Areni dodijelila je nagradu publike filmu NIJE KRAJ redatelja Vinka Brešana

1. NIJE KRAJ, redatelja Vinka Brešana 4,66

2. NIČIJI SIN, redatelja Arsena Antona Ostojića 4,52
3. ZAPAMTITE VUKOVAR, redatelja Fadila Hadžića 4,47
4. KINO LIKA, redatelja Dalibora Matanića 3,91
5. IZA STAKLA, redatelja Zrinka Ogreste 3,85
6. BUICK RIVIERA, redatelja Gorana Rušinovića 3,37
7. TRI PRIČE O NESPAVANJU, redatelja Tomislava Radića 3,19

Anketa jedanaest inozemnih novinara i selektora o hrvatskim filmovima prikazanim u Nacionalnom natjecateljskom programu

Inozemni gosti 55. Festivala igranog filma u Puli iz redova festivalskih selektora i predstavnika međunarodnog filmskog tiska bili su:

Joel Chapron, predsektor za istočnu Europu Festivala u Cannesu
Paz Lazaro, programska menadžerica programa Panorama Berlinalea
Bernd Buder, predsektor programa Forum Berlinalea
Aliona Shumakova, predsektorica za istočnu Europu Festivala u Veneciji
Eva Zaoralova, umjetnička ravnateljica Festivala u Karlovym Varyma
Fernanda Silva, ravnateljica Festivala Festroia, Setubal, Portugal
Marko Valić, predsektor Festivala u Cottbusu
Alissa Simon, kritičarka Varietyja
Nick Holdsworth, šef dopisništva Varietyja za Istočnu Europu
Edna Fainaru, novinarka Screen Internationala
Vladan Petković, dopisnik Screen Internationala

1. Buick Riviera 4,11

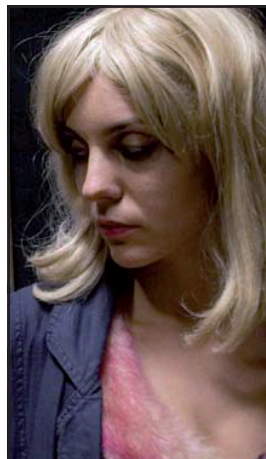
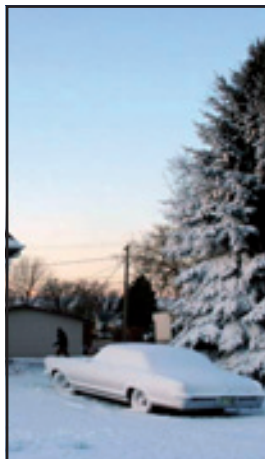
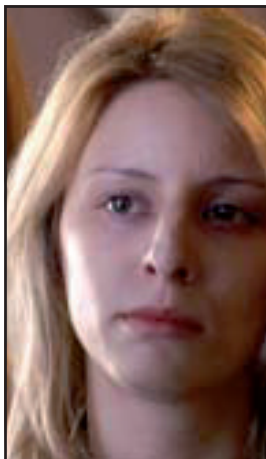
2. Nije kraj 3,55
3. Iza stakla 3,27
4. Ničiji sin 2,88
5. Kino Lika 2,66
6. Tri priče o nespavanju 2,30
7. Zapamtite Vukovar 2,22

Nagrada OKTAVIJAN

Nagrada Hrvatskog društva filmskih kritičara za najbolji hrvatski dugometražni igrani film

1. NIČIJI SIN, redatelja Arsena Antona Ostojića 3,73

2. IZA STAKLA, redatelja Zrinka Ogreste 3,67
3. KINO LIKA, redatelja Dalibora Matanića 3,58
4. BUICK RIVIERA, redatelja Gorana Rušinovića 3,50
5. TRI PRIČE O NESPAVANJU, redatelja Tomislava Radića 3,16
6. NIJE KRAJ, redatelja Vinka Brešana 2,83
7. ZAPAMTITE VUKOVAR, redatelja Fadila Hadžića 2,18

Pulsko novo ruho

piše Robert Jukić, filmski kritičar i izvršni urednik prve hrvatske filmske web stranice www.film-mag.net

Jubilarni pedesetpeti nacionalni filmski festival vratio je publiku u najveće kino, u pulsku Arenu, u kojoj su se prije dva tisućljeća za naklonost publike borili gladijatori. Sada se u Areni u konkurenciji bore autori filmova. Na svečanom otvaranju Festivala igranog filma u Puli hrvatski redatelji najavljeni su kao 'sedmorica veličanstvenih', u stilu istoimenog vesterna Johna Sturgesa (sve druge sličnosti su isključene). Arena je bila ispunjena izuzetno naklonjenom publikom, a tome je doprinijela i simbolična cijena ulaznice za dvije projekcije (domaći i strani film). Kriteriji za domaći film ipak su (iz razumljivih razloga) ublaženi, ali i suzdržana očekivanja ne isključuju razočarenja, čak i od 'situiranih redatelja' hrvatskog filma. Ove godine scenariji pulskih filmova nisu bili toliko opterećeni problematikom susjedne Bosne i Hercegovine (vidi prošlogodišnji program), već su se u većini tematski različito dohvatili domaće stvarnosti.

Buick Riviera Gorana Rušinovića smješta radnju u Ameriku, u hladni zimski Fargo, gdje frustrirani Bošnjak slučajno sreće Srbina. U Kinu Lika Dalibora Matanića upoznajemo Liku koja (nadamo se) postoji samo u redateljskoj (scenarističkoj) viziji. Nije kraj Vinka Brešana novi je prilog hrvatskosrpskom filmskom jedinstvu, s aluzijama na svjetsku filmsku ikonografiju. Iza stakla Zrinka Ogreste urbana je drama ljubavnog trokuta s drastičnim ishodom koji poništava fine napetosti od kojih je građen. Tri priče o nespavanju Tomislava Radića omnibus je koji se u završnici spaja u jednu priču, a Zapamtite Vukovar hrvatskog filmskog doajena Fadila Hadžića stilski je retrogradna filmska priča o razaranju Vukovara i ubojstvu Siniše Glavaševića. Zadnji prikazani film je Ničiji sin Arsena Antona Ostojića o hrvatskoj tranziciji iz rata (i prethodnog režima) u traumatizirani mir, u kojem preživljavaju samo kompromitirani junaci.

Organizatori su i ove godine najbolji film (po mišljenju autora teksta, prije objave odluke žirija) (de)terminirali u završnu večer. Zašto odmah potrošiti adute, neka se publika i kritičari postupno privikavaju na domaće uratke, pa će im film koji zadovoljava standardne kriterije biti još bolji. Ničiji sin rađen prema istoimenom drami Mate Matišića, koji je ujedno napisao scenarij i glazbu za film, premašuje te kriterije. Glavni lik je hrvatski branitelj

invalid (Alen Liverić) koji će na bolan način saznati istinu o svojem porijeklu i najbližim osobama. U zaokruženoj uvjerljivoj i ekspresivnoj priči Matišić i Ostojić prikazuju hrvatsku stvarnost opterećenu grijesima prošlosti koja i dalje razorno djeluje. Zahtjevna drama vizualno je, redateljski i glumački dojmljivo prenesena na film.

Buick Riviera po literarnom predlošku Miljenka Jergovića, današnje hrvatske literarne zvijezde, koji je i autor scenarija u suradnji s Rušinovićem, film je usporenog, kontemplativnog, gotovo uspavljajućeg ritma, a situacija je prostorno i vremenski neodređena, iako točno znamo na kojem se mjestu film snima. Glavni lik Hasan (Slavko Štimac), čovjek koji već dvadesetak godina živi u Americi, stjecajem (malo vjerojatnih) okolnosti sreće zemljaka Srbina Vuku (Leon Lučev). Njihov odnos kulminira (i)racionalnom mržnjom koja dramaturški (filmski) nije potpuno uvjerljiva, a završnica ostaje bez katraze.

Kino Lika rađen je prema istoimenom romanu Damira Karakaša. Dvije odvojene radnje 'oplemenjene' su naturalističkim detaljima, a jedan slijed gotovo nema dodirnih točaka s onim koje su povezane. Videospotovski pristup s folklornim motivima hipertrofira egzistencijalne i esencijalne probleme marginalizirane provincije. Jedna od priča koja se vrti oko pomalo retardiranog, zato talentiranog nogometaša (Krešimir Mikić), karikirani je prikaz domaćeg mentalnog sklopa. Sraz civilizacije i ruralnog primitivizma neuvjeljivo je stiliziran. Među zadnjim scenama paralelnih radnji su i one sa seksualno frustriranom pretilom seljankom koja se baca u svinjac. Inzistiranje na mučnim detaljima ove scene djeluje redundantno i senzacionalistički.

Nije kraj rađen po motivima drama (opet!) Mate Matišića primjer je novokomponiranog suglasja u samostalnoj hrvatskoj kinematografiji, kako u suradnji filmskih kompanija, tako i samostalno. Pozicionirani Srbi i Hrvati umjetničkih duša mogu konačno surađivati u interpretaciji ratne sudbine kroz priču o naočitoj i osjećajnom hrvatskom ratniku koji se zaljubio u zgodnu ženu sa suprotne strane. Priča ima potencijala, a Brešanov stil nastoji u isto vrijeme populističkim humorom zadovoljiti folklorne potrebe naroda i zadiviti taj isti auditorij složenim filmskim izrazom. A ako film 'nema kraja', nije bez 'sretnog svršetka'.

Urbana drama Iza stakla, prema zajedničkom scenariju Lade Kaštelan i Zrinka Ogreste, priča je o klasičnom ljubavnom trokutu, muža (Leon Lučev), žene (Jadranka Đokić) i njegove ljubavnice (Daria Lorenci). Sve bi bilo u redu da su se autori držali sigurnog terena 'sitnica koje život znače', ali naznačili su (i ostavili) temu gospodarskog kriminala, a završnica postupkom 'deus ex machina' radikalizira njihovu dotadašnju situaciju. 'Iza stakla' je, i pored tih odstupanja, solidan je film.

Robert Jukić

Intimistička urbana drama Tri priče o nespavanju složena je kao omnibus film od tri priče (kako i sam naslov filma kaže), a priče se u završnici povezuju. Omnibus omogućuje kompenzaciju doprinosa segmenata, ali i utjecaj 'najslabije karike' na ukupni dojam. Najmanje uspješna priča je ona o nespavanju ljubavnog para, našeg čovjeka i Španjolke koji ne mogu naći zajednički jezik (iako govore istim jezikom, to jest španjolskim). Uz uobičajenu krizu zasićenih emocionalnih veza, ne zna se u čemu je njihov specifični problem, a replike (na španjolskom) asociraju na zvučnu podlogu televizijskih sapunica. Druge dvije priče dramaturški su bolje odrađene.

Zapamtite Vukovar kao da je snimljen u nekom prošlom vremenu (ranih partizanskih filmova). Još uvijek bolna tematika divljačkog razaranja Vukovara i ubojstvo radijskog novinara Siniše Glavaševića kao potresna tema, uz obavezne dokumentarne snimke, nije dovoljna za etabliranje filma koji govori o tom dijelu novije hrvatske povijesti. Film je snimljen korektno, školski, ali bez kreativnog naboja i svježih filmskih rješenja, kao da je odrađen za određenu prigodu. Publika će ga gledati zbog tematike, na što su, u konačnici, mogli računati i producenti i prikazivači.

Da rezimiram, Ničiji sin najbolji je film ovogodišnje Pule koji je podigao razinu cjelokupne ovogodišnje domaće filmske prezentacije, koja je sasvim sigurno ostala ispod 'veličanstvenih' najava.

Nije kraj

Ničiji sin